

تجزیه ضریب جینی و کشش درآمدی آن در ایران

محسن جلالی^۱

چکیده

این مقاله به ارزیابی توزیع درآمد و رفاه اجتماعی در ایران طی سال‌های ۱۳۸۲-۱۳۷۶ می‌پردازد. در این بررسی از ضریب جینی به عنوان ابزاری برای سنجش نابرابری توزیع درآمد استفاده و بر مبنای اجزای تشکیل‌دهنده آن تجزیه و سهم هریک از اجزا در نابرابری توزیع درآمد سنجیده می‌شود. بعلاوه با معرفی و محاسبه کشش درآمدی ضریب جینی به بررسی بیشتر ساختار توزیع درآمد در ایران می‌پردازیم.

کلید واژه‌ها: ضریب جینی، کشش درآمدی ضریب جینی

مقدمه

وجود نابرابری گسترده در توزیع درآمد به بروز فقر و افزایش دامنه آن منجر می‌شود، چراکه با فرض هر سطحی از رشد اقتصادی، نابرابری بالا در توزیع درآمد باعث

۱- محقق اداره تحقیقات و مطالعات آماری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.

ایجاد شکاف بیشتر در طبقات جامعه و گسترش فقر می‌شود. این عامل می‌تواند به آن دلیل باشد که سهم اندکی از منابع به دست آمده به اقشار محروم و طبقات پایین درآمدی می‌رسد؛ بعلاوه سطوح بالای نابرابری در توزیع درآمد توالی رشد اقتصادی و به تبع آن فرآیند کاهش نابرابری توزیع درآمد را کند می‌کند. تأثیر منفی نابرابری در توزیع درآمد بر رشد اقتصادی را می‌توان از جنبه‌های مختلف ارزیابی نمود. بعنوان مثال، دسترسی به منابع اقتصادی و درآمدی در نزد گروههای ثروتمند و غنی جامعه متوجه شده و این مانع از دسترسی سایر گروهها به این منابع و انجام سرمایه‌گذاری توسط آنها می‌شود. نابرابری بالا در توزیع درآمد، مزایای حاصل از رشد اقتصادی را تنها به گروههای ثروتمند جامعه تخصیص داده و مانع از دسترسی افراد فقیر به مزایای حاصل از رشد اقتصادی می‌شود. لذا به دلایل متعددی ارزیابی نابرابری توزیع درآمد در جامعه و کمی نمودن آن و شناسایی عوامل و ریشه‌های افزایش دهنده و راهکارهای کاهش آن مرکز توجه اقتصاددانانی است که به مسائل عدالت اجتماعی و توسعه اقتصادی پایدار توجه دارند.

به منظور بررسی و تحلیل سطح نابرابری توزیع درآمد روشهای متعددی توسط آمارشناسان و اقتصاددانان معرفی شده است که یکی از مناسبترین آنها محاسبه ضریب جینی می‌باشد. کمیتی که مقداری بین صفر (حداقل نابرابری) و یک (حداکثر نابرابری) داشته، مستقل از میانگین بوده و متقارن می‌باشد (به این معنا که اگر افراد درآمدهایشان را دو به دو معاوضه کنند تغییری در ضریب جینی حاصل نمی‌شود). در این شاخص انتقال درآمد از افراد غنی به افراد فقیر جامعه باعث کاهش شاخص شده و مقدار آن، به توزیع درآمد در گروههای میانی جامعه حساس می‌باشد. معرفی مختصر این شاخص موضوع بخش بعدی این مقاله است. سپس به چگونگی تجزیه ضریب جینی

بر مبنای اجزای تشکیل دهنده درآمد یا هزینه‌ها و معرفی کشش درآمدی ضریب جینی (شاخصی که تأثیر بر ضریب جینی به واسطه یک تغییر نهایی در درآمد یا هزینه را می‌سنجد) براساس این روش خواهیم پرداخت. در نهایت به جمع‌بندی مباحث و اراءه پیشنهادها می‌پردازیم. لازم به ذکر است که در این مقاله از آمار مربوط به بودجه خانوار بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران طی دوره هفت ساله ۱۳۸۲ - ۱۳۷۶ استفاده شده است.

روش سنجش توزیع نابرابری درآمد

نابرابری در توزیع درآمدها و مبحث عدالت اجتماعی هر جامعه دغدغه خاطر سیاستمداران هر کشوری می‌باشد. برای سنجش نابرابری توزیع درآمد معیارهای مختلفی مورد استفاده قرار می‌گیرد اما در عمل محققان سه شاخص عمدۀ را مورد استفاده قرار می‌دهند: ضریب جینی^۱، شاخص تیل^۲ و شاخص آنکینسون^۳. در این مقاله بطور خاص به بررسی ضریب جینی و مقاهیم وابسته به آن می‌پردازیم.

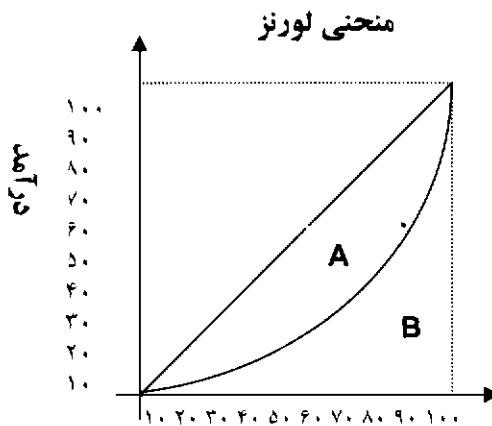
ضریب جینی یک شاخص آماری بین صفر و یک می‌باشد. ضریب جینی صفر اشاره به برابری کامل توزیع درآمدها دارد چراکه افراد یا خانوارها دارای درآمد یا مخارج کاملاً یکسانی هستند. در مقابل ضریب جینی یک حاکی از نابرابری کامل در توزیع درآمدها یا مخارج می‌باشد؛ چراکه تنها یک فرد یا یک طبقه تمام درآمد را به خود اختصاص می‌دهد. از دیدگاه هندسی ضریب جینی براساس منحنی لورنز^۴ تعریف می‌شود.

1- Gini Coefficient.

2- Theil Index.

3- Atkinson Index.

4- Lorenz curve.

در این نمودار محور افقی سهم انباشته جمعیت است که بر مبنای درآمد یا مخارج بطور صعودی مرتب شده است و محور عمودی، آن سهم درآمدی را نشان می‌دهند که درصد جمعیت مربوط به آن، از آن برخوردار بوده‌اند. برابری کامل به‌وسیله خط قطری (۴۵ درجه) بیان می‌شود؛ بنا به تعریف ضریب جینی معادل نسبت فضای بین منحنی لورنز و خط ۴۵ درجه به کل فضای زیر خط ۴۵ درجه می‌باشد. اگر فضای بین منحنی لورنز و خط ۴۵ درجه معادل A و فضای زیر منحنی لورنز معادل B باشد ضریب جینی معادل فضای A تقریباً $A+B$ تعریف می‌شود. در این صورت ضریب جینی معادل $G = \frac{A}{A+B} = 1 - \frac{B}{A+B}$ خواهد شد. بر این اساس، ضریب جینی را می‌توان از رابطه $G = 1 - \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (y_i + y_{i+1})$ برای مشاهدات گروه‌بندی شده محاسبه نمود. در این رابطه y_i درصد تجمعی درآمد خانوارها و n تعداد گروه‌های درآمدی می‌باشد. بیان ضریب جینی براساس کوواریانس بین درآمد و توزیع آن به صورت $Gini = \frac{2}{\mu} \text{cov}(y, F(y))$ (که در آن y درآمد و $F(y)$ تابع توزیع آن است)،

توسط لرمن^۱ و ایتزاکی^۲ روش مناسبی برای محاسبه، تجزیه و تعمیم ضریب جینی فراهم نمود. براساس این روش نیز می‌توان ضریب جینی را بر مبنای گروه‌های مختلف جمعیتی، اجزای تشکیل‌دهنده درآمد و سایر عوامل دیگر که مورد توجه محققان می‌باشد تجزیه و رفتار بخش‌های مختلف و تاثیر روند و تغییرات آنها بر نابرابری را مشاهده نمود.

برداشت‌ها و تعبیرهای متعددی از ضریب جینی ارائه می‌شود که درک مفهوم آن چیزی که اندازه گرفته می‌شود را آسان می‌سازد. در زیر به عنوان مثال به دو برداشت اشاره می‌کنیم:

- ضریب جینی تفاوت مورد انتظار در درآمد بین دو فرد یا دو خانوار که به‌طور تصادفی از کل جامعه انتخاب می‌شوند را بیان می‌کند. به عنوان مثال ضریب جینی ۶۰٪ اشاره به این دارد که اگر درآمد سرانه جامعه ۱۰۰۰ واحد پول باشد، تفاوت مورد انتظار بین درآمد دو فرد یا دو خانوار که به‌طور تصادفی انتخاب شده‌اند ۶۰۰ واحد پول می‌باشد.

- بر حسب رفاه اجتماعی، اگر افراد یا خانوارها سطح مناسب بودن وضعیتشان را نه تنها براساس مقادیر مطلق (که دارای چه سطحی از درآمد یا مخارج هستند) بلکه براساس مقادیر نسبی (که این در واقع آن چیزی است که خانوار در مقایسه با دارایی دیگر خانوارها دارا می‌باشد) بستجند، در این صورت سطح رفاه اجتماعی (w) در جامعه از حاصل ضرب میانگین درآمد (μ) در یک منهای ضریب جینی (G)، به صورت $W = \mu(1-G)$ ، محاسبه می‌شود. به عنوان مثال اگر ضریب جینی ۴۰٪ و میانگین درآمد ۱۰۰۰ واحد پول باشد سطح رفاه اجتماعی ۴۰۰ واحد

1- Lerman.

2- Yitzhaki.

خواهد شد. این مقدار در مقایسه با جامعه‌ای با درآمد سرانه ۸۰۰ واحد پول و ضریب جینی ۰/۴۰ از سطح رفاه اجتماعی کمتری برخوردار خواهد بود چراکه سطح رفاه در این جامعه ۴۸۰ واحد پول می‌باشد.

ضریب جینی این قابلیت را دارد که برای درآمدهای منفی نیز به کار گرفته شود، قابلیتی که دیگر ابزارهای سنجش نابرابری فاقد آن هستند. این ویژگی زمانی که درباره تغییر در سیاستگذاری بر نابرابری بحث می‌کنیم اهمیت می‌یابد چرا که درآمد برخی از خانوارها می‌تواند منفی شود. امتیاز دیگر ضریب جینی و مفاهیم وابسته به آن در مقایسه با سایر ابزارهای سنجش نابرابری آن است که این مقیاس دارای خواص آماری مطلوب شناخته شده‌تری است و لذا این امکان را فراهم می‌آورد که به ارزیابی معنادار بودن اثر تغییر در سیاستها بر روی نابرابری توزیع درآمد یا مخارج پرداخته شود، قابلیتی که برای اغلب مقیاسهای دیگر نابرابری توزیع درآمد امکان‌پذیر نیست بعلاوه امکان تجزیه ضریب جینی و تحلیل ضریب جینی تعمیم‌یافته^۱ نتایج قابل توجهی را برای سیاستمداران فراهم می‌کند. همان‌طور که می‌دانیم ضریب جینی متعارف حالت خاصی از مجموعه تعمیم‌یافته‌تری از مقیاس‌های سنجش نابرابری است که ما آن را تحت عنوان ضریب جینی تعمیم‌یافته می‌شناسیم. ضریب جینی تعمیم‌یافته می‌تواند انکاس ترجیحات متفاوت (درجه اهمیتی که برای افراد فقیر درنظر گرفته می‌شود) در میان سیاستمداران در زمانی که به ارزیابی گسترده نابرابری توزیع درآمد و تأثیر برنامه‌ها و سیاست‌های مختلف بر آن می‌پردازند، باشد. به‌طور خاص، هنگامی که قصد سنجش نابرابری را داریم ضریب جینی تعمیم‌یافته می‌تواند ترجیحات مختلف اجتماعی را بر حسب اهمیتی که به یخش‌های مختلف توزیع درآمد (یا توزیع هزینه‌های خانوار) داده

می شود درنظر بگیرد. شایان ذکر است که در ضریب جینی متعارف این قابلیت درنظر گرفته نمی شود و بالاترین اهمیت به نقطه میانی توزیع درآمد داده می شود.

تجزیه بر حسب منابع تشکیل دهنده درآمد و کشش درآمدی ضریب جینی
به منظور تحلیل مشخصه های نابرابری حاصله از منابع مختلف درآمد یا مخارج، بر نابرابری توزیع درآمدها یا مخارج کل، از تجزیه بر حسب منابع ضریب جینی به طور گسترده استفاده می شود. در واقع این روش برای تحلیل چگونگی تاثیر منابع مختلف درآمدی (مخارج) بر نابرابری درآمد و مخارج کل است که توسط لرمن و ایتزاسکی ارائه شده است.

فرض کنیم که درآمد سرانه کل با y وتابع توزیع تجمعی آن با $F(y)$ (که در این تابع توزیع، مقدار صفر به فقیرترین و یک به غنی‌ترین خانوار اشاره دارد) و میانگین آن با μ مشخص شده باشد، در این صورت ضریب جینی را می‌توان به صورت زیر تجزیه نمود:

$$G = \frac{1}{\mu} \text{cov}(y, F(y)) = \sum_i S_i R_i G_i \quad (1)$$

که در این رابطه G ضریب جینی درآمد (مخارج) کل، G_i ضریب جینی درآمد (مخارج) منبع i ، S_i سهم درآمد (مخارج) کل حاصله از منبع i و R_i ضریب همبستگی جینی بین درآمد حاصله از منبع i و درآمد کل می‌باشد. ضریب همبستگی جینی به صورت $R_i = \frac{\text{cov}(y_i, F(y))}{\text{cov}(y_i, F(y_i))}$ تعریف می‌شود که در این رابطه $F(y_i)$ تابع توزیع

تجمعی درآمد (مخارج) منبع i می‌باشد. R_i می‌تواند مقداری بین [۰-۱] پذیرد. درآمد حاصله از منابعی مانند سرمایه که به طور مثبت و معنی دار با درآمد کل ارتباط دارند ضریب همبستگی جینی بالا و مثبتی خواهند داشت. از طرف دیگر درآمد حاصله

از متابعی مانند پرداختهای انتقالی ضریب همبستگی جینی نسبتاً پایین و احتمالاً منفی خواهد داشت. بنابر رابطه فوق تاثیر مطلق درآمد منبع α بر نابرابری درآمد کل معادل $S_i R_i G_i$ خواهد بود. تجزیه ضریب جینی بر مبنای روش ذکرشده این امکان را فراهم می‌آورد که تاثیر یک درصد تغییر (افزایش) نهایی در درآمد (مخارج) منبع α ، که برای همه خانوارها به صورت یکسان صورت می‌گیرد را بر نابرابری درآمد (مخارج) کل مشاهده نمود. می‌توان نشان داد که تغییر در ضریب جینی به ازای تغییر در درآمد (مخارج) منبع α به صورت زیر می‌باشد، که در این رابطه e_i به سمت صفر می‌کند:

$$\frac{\partial G}{\partial e_i} = S_i (R_i G_i - G) \quad (2)$$

رابطه مذکور را می‌توان به گونه‌ای بازنویسی کرد که درصد تغییر در نابرابری به واسطه یک درصد تغییر نهایی در درآمد (مخارج) منبع α با تفاضل سهم منبع α در نابرابری با سهم آن منبع از درآمد کل معادل باشد. به هنگام بروز تغییر اضافی در منبع i آنچه که برای ارزیابی اثرهای توزیعی منبع α با اهمیت محسوب می‌شود حاصل ضرب $R_i G_i$ است نه ضریب جینی (G_i) آن منبع. در رابطه مذکور کشش درآمدی ضریب جینی^۱ را به صورت زیر برای منبع α تعریف می‌کنیم:

$$\eta_i = \frac{R_i G_i}{G} \quad (3)$$

در این صورت تأثیر نهایی یک درصد تغییر در درآمد (مخارج) منبع α ، که به طور یکسان برای تمام خانوارها صورت می‌گیرد، بر ضریب جینی درآمد کل، بر حسب درصد به صورت زیر می‌باشد:

$$\frac{\partial G / \partial e_i}{G} = \frac{S_i R_i G_i}{G} - S_i = S_i (\eta_i - 1) \quad (4)$$

لذا یک درصد افزایش در درآمد حاصل از منبعی با کشش درآمدی ضریب جینی (GIE) کمتر (بیشتر) از یک، نابرابری درآمد (مخارج) کل را کاهش (افزایش) خواهد داد. GIE منبع α را می‌توان به صورت زیر نیز بازنویسی نمود:

$$\eta_i = \frac{\text{cov}(y_i, F(y))}{\text{cov}(y, F(y))} \cdot \frac{1}{S_i} \quad (5)$$

که در این رابطه y درآمد (مخارج) منبع α است و نسبت کوواریانس‌ها، یک برآورد کننده متغیر ابزاری شب منحنی انگل منبع α با درآمد کل، بالحاظ $F(y)$ به عنوان متغیر ابزار است؛ بنابراین نسبت کوواریانس‌ها را می‌توان به عنوان شب (یا میل نهایی) منحنی انگل متغیر y در مقابل y درنظر گرفت. از طرف دیگر S میل متوسط است و لذا نسبت این دو مقدار را می‌توان به عنوان کشش درآمدی منحنی انگل منظور نمود به علاوه GIE کشش درآمدی ضریب جینی زمانی که درآمد منبع α تغییر می‌یابد نیز می‌باشد. از دیدگاه برخی از محققان اگر η بیشتر از یک باشد کالای α (در زمانی که هزینه ملاک محاسبه است) می‌توان به عنوان یک کالای لوکس و اگر η بین صفر و یک باشد کالای α را به عنوان یک کالای عادی و اگر η کمتر از یک باشد کالای α را به عنوان یک کالای پست لحاظ نمود.

همان‌طور که در مباحث مذکور به طور ضمنی به آن اشاره شد تاثیر تغییرات نهایی و نه مقادیر مطلق درآمد (مخارج) منبع α بر نابرابری درآمد (مخارج) کل با اهمیت می‌باشد. تاثیر نهایی یک واحد تغییر در درآمد یا مخارج یک منبع به خصوص بر نابرابری، بستگی به GIE آن منبع دارد. نحوه محاسبه تغییر در نابرابری به‌واسطه تغییر نسبی اندک در درآمد یا مخارج یک منبع خاص (که در آن تمام خانوارها را با درصد یکسانی متأثر می‌سازد) ساده می‌باشد. تغییر در ضریب جینی به صورت نسبتی از ضریب

جینی اولیه، در نتیجه یک درصد افزایش (تفییر) در درآمد یا هزینه آن منبع، که به صورت $\frac{\Delta G}{G}$ مشخص می‌شود، معادل سهم آن منبع از درآمد یا مخارج کل (S_i) ضردر GIE_i منهای یک می‌باشد، که به صورت رابطه زیر بیان می‌شود:

$$\frac{\Delta G}{G} = S_i \left(GIE_i - 1 \right) / 100 \quad (7)$$

(به منظور نرمال سازی رابطه مذکور عبارت سمت راست بر ۱۰۰ تقسیم شده است.)

اندازه سهم هر منبع در درآمد یا هزینه کل متغیری با اهمیت به شمار می‌آید چرا که با فرض یکسان بودن سایر متغیرها یک درصد تغییر در درآمد یا مخارج برای منبعی که دارای سهم (S_i) بالای می‌باشد، در مقایسه با منبعی که دارای سهم کمتری است، نابرابری توزیع درآمد را بیشتر متأثر می‌سازد. در مورد GIE می‌توان عنوان کرد که این کششی است که میزان تاثیرپذیری ضریب جینی به دلیل تغییر در درآمد یا هزینه خانوار به دلیل یک تغییر نسبی اندک در درآمد یا مخارج یک منبع خاص را، بیان می‌کند؛ این دسته از تغییرات زمانی رخ می‌دهند که به طور مثال قیمت کالا افزایش پیدا کند.

افزایش (کاهش) درآمد یا هزینه‌ها، کاهش (افزایش) نرخ مالیات و افزایش (کاهش) یارانه پرداختی منبع درآمد یا هزینه که دارای GIE بیشتر از یک است باعث افزایش (کاهش) نابرابری در توزیع درآمد می‌شود. از طرف دیگر کاهش (افزایش) درآمد یا هزینه، افزایش (کاهش) نرخ مالیات، کاهش (افزایش) یارانه پرداختی بر منبع درآمد یا هزینه که دارای GIE کمتر از یک است باعث افزایش (کاهش) نابرابری توزیع درآمد می‌شود. زمانی که GIE معادل یک باشد به آن معنا است که تأثیر تغییر در متغیرهای مزبور بر نابرابری ناچیز می‌باشد. لازم به ذکر است زمانی که GIE کمتر از یک باشد

افزایش قیمت‌های آن منبع هزینه‌ای باعث افزایش نابرابری در توزیع درآمد خواهد شد. یک مثال عددی در مورد ساز و کار تجزیه ضریب جینی بر مبنای منابع تشکیل‌دهنده آن و نتایج به دست آمده و استفاده از آن در سیاستگذاری می‌تواند مفید باشد. به منظور برآورده تغییر در ضریب جینی (ΔG) در نتیجه تغییر در درآمد منبع انتقالی نابرابری را به اندازه $(GIE - 1) / 100$ داریم. فرض کنیم که ده درصد میانگین درآمد جامعه، پرداخت‌های انتقالی دولت باشد ($GIE = 0.1$) و $GIE = 0.5$. در این صورت اگر ضریب جینی 0.4 باشد، یک درصد افزایش در پرداخت‌های انتقالی نابرابری را به اندازه $-0.0002 = -0.0001 \times (0.5 - 1) / 100$ کاهش خواهد داد. تاثیر ده درصد افزایش در مبالغ پرداخت‌های انتقالی، به طور تقریبی ده برابر بزرگتر شده (-0.2) و در نتیجه ضریب جینی جدید 0.398 خواهد شد. اگر GIE پرداخت‌های انتقالی 0.5 باشد در این صورت کاهش در ضریب جینی برابر $0.06 = -0.0001 \times (0.5 - 1) / 100$ خواهد شد. حال اگر فرض کنیم دولت برای تامین مالی افزایش ده درصدی در مبالغ پرداخت‌های انتقالی، بر منبع درآمدی که بیست درصد درآمد کل را با $GIE = 2$ شکل می‌دهد پنج درصد مالیات وضع کند در این صورت تغییر در نابرابری به دلیل وضع این مالیات به اندازه $-0.004 = -0.0005 \times (2 - 1) / 100$ خواهد شد. علامت منفی در عبارت سمت چپ به دلیل کاهش در درآمد منبع درآمدی که بر آن مالیات وضع شده است درنظر گرفته می‌شود لذا با اجرای همزمان دو سیاست مذکور، نابرابری به اندازه $1 = (0.004 - 0.006) / 0.004$ کاهش یافته و ضریب جینی جدید به 0.39 خواهد رسید.

در ارزیابی و تحلیل اقتصادی در ایران در خصوص با موضوع این مقاله، از آمار

بررسی بودجه خانوار بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران استفاده شده است. گروههای هشتگانه بر مبنای تقسیم بندی طرح‌های آماری بودجه خانوار بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به اختصار به شرح زیر می‌باشد:

گروہ ۱: مواد خوراکی و دخانی

گروہ ۲: پوشک و کفشه

گروہ ۳: مسکن، آب، سوخت و روشنایی

گروه ۴: لوازم و اثاث خانه و خدمات مورد استفاده خانوار

گروه ۵: بهداشت و درمان

گروہ ۶: حمل و نقل و ارتباطات

گروہ ۷: تفہیحات، سرگرمیہا و خدمات فرهنگی

گروہ ۸: ہزینہ کالاها و خدمات متفرقہ

نتایج این بررسی در جداول ۱ الی ۴ برای هشت گروه اصلی محاسبه شده است.

جدول شماره (۱): سهم هر یک از گروههای هشتگانه از هزینه کل (S_i)

سالهای ۱۳۸۲-۱۳۷۶ بین

جدول شماره (۲): ضریب چینی هر یک از گروههای هشتگانه (G_i)

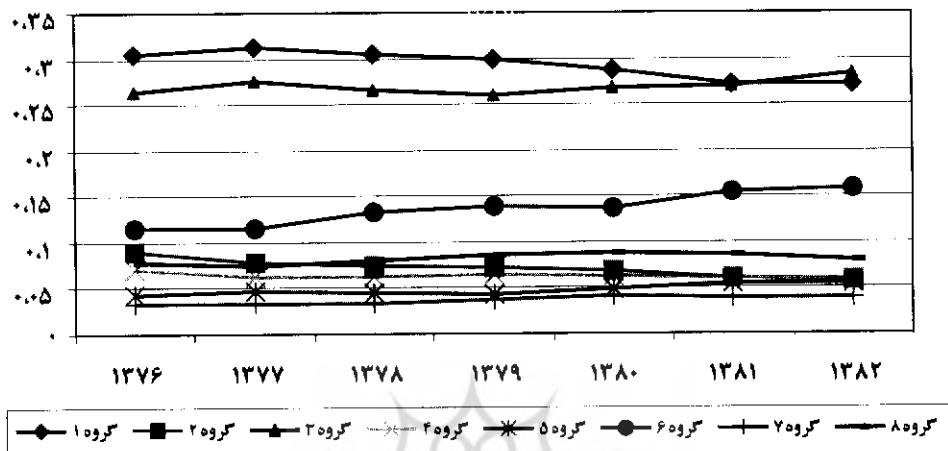
سالهای ۱۳۷۶-۱۳۸۲ بین

۱۳۸۲	۱۳۸۱	۱۳۸۰	۱۳۷۹	۱۳۷۸	۱۳۷۷	۱۳۷۶	گروه
۰/۴۲۶۲	۰/۴۲۱۷	۰/۴۱۸۷	۰/۴۲۲۳	۰/۴۲۳۵	۰/۴۱۹۵	۰/۴۲۳۲	گروه ۱
۰/۶۹۲۶	۰/۶۸۱۰	۰/۶۹۳۹	۰/۷۰۵۳	۰/۷۱۳۱	۰/۶۹۷۵	۰/۷۰۳۲	گروه ۲
۰/۴۰۷۵	۰/۴۰۹۹	۰/۳۸۵۵	۰/۳۷۲۷	۰/۳۷۷۱	۰/۳۹۸۷	۰/۴۰۲۸	گروه ۳
۰/۶۸۶۶	۰/۶۷۰۴	۰/۶۶۳۲	۰/۶۶۲۹	۰/۶۷۳۷	۰/۶۵۸۰	۰/۶۵۸۱	گروه ۴
۰/۷۴۸۳	۰/۷۷۲۸	۰/۷۴۳۶	۰/۷۳۲۱	۰/۷۶۹۶	۰/۷۶۷۱	۰/۷۸۲۰	گروه ۵
۰/۷۸۳۵	۰/۷۸۴۱	۰/۷۷۷۱	۰/۷۹۲۱	۰/۷۹۲۱	۰/۷۸۰۶	۰/۷۸۴۷	گروه ۶
۰/۷۳۵۹	۰/۷۲۷۱	۰/۷۳۳۵	۰/۷۳۰۸	۰/۷۴۳۱	۰/۷۳۹۴	۰/۷۵۱۱	گروه ۷
۰/۶۱۴۰	۰/۶۱۹۷	۰/۶۰۵۸	۰/۶۱۱۴	۰/۶۰۵۳	۰/۵۹۴۸	۰/۶۰۲۴	گروه ۸
۰/۴۲۴۵	۰/۴۲۹۲	۰/۴۰۸۶	۰/۴۰۸۶	۰/۴۱۰۴	۰/۴۰۶۴	۰/۴۱۴۱	کل

جدول شماره (۳): تأثیر (سهم) هر یک از گروهها در ضریب جینی

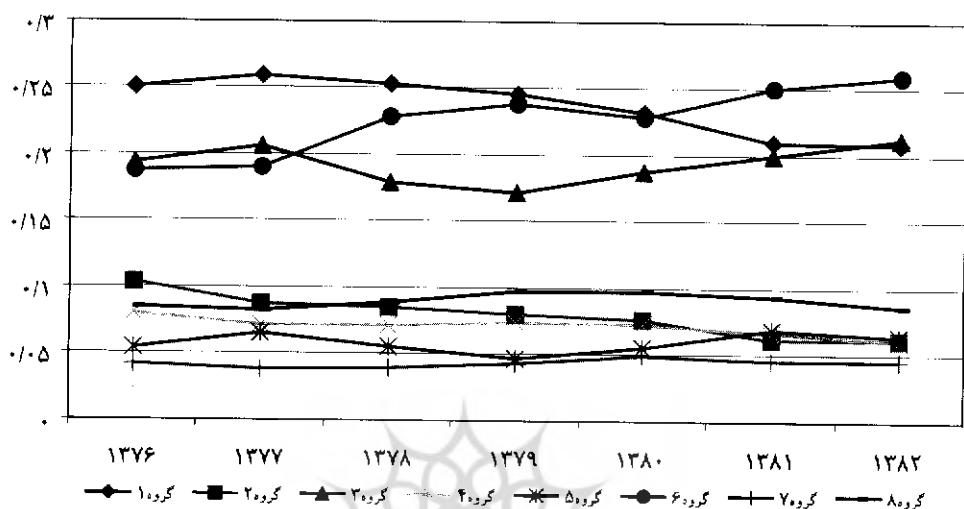
سالهای ۱۳۷۶-۱۳۸۲ بین

نمودار (۱): سهم هر یک از گروه‌های هشتگانه از هزینه کل در سال‌های ۱۳۷۶-۱۳۸۲

جدول شماره (۴): کشش درآمدی ضریب جینی (GIE) هر یک از گروه‌ها
بین سال‌های ۱۳۷۶-۱۳۸۲

گروه	۱۳۸۲	۱۳۸۱	۱۳۸۰	۱۳۷۹	۱۳۷۸	۱۳۷۷	۱۳۷۶
۱ گروه ۱	۰/۷۷۱۰	۰/۷۷۰۵	۰/۸۰۹۸	۰/۸۲۲۶	۰/۸۲۹۱	۰/۸۲۸۱	۰/۸۲۱۶
۲ گروه ۲	۱/۰۴۸۹	۱/۰۲۲۸	۱/۱۱۱۸	۱/۱۲۱۸	۱/۱۳۷۲	۱/۱۱۶۴	۱/۱۵۹۷
۳ گروه ۳	۰/۷۵۱۱	۰/۷۴۲۲	۰/۷۰۲۵	۰/۶۶۳۲	۰/۶۷۲۳	۰/۷۴۶۳	۰/۷۳۳۱
۴ گروه ۴	۱/۰۹۲۱	۱/۰۹۲۱	۱/۱۵۱۶	۱/۱۶۲۸	۱/۱۵۲۸	۱/۱۴۰۵	۱/۱۵۰۷
۵ گروه ۵	۱/۱۸۷۲	۱/۲۵۰۰	۱/۱۴۱۹	۱/۰۸۹۲	۱/۲۲۴۴	۱/۳۸۶۲	۱/۲۶۰۸
۶ گروه ۶	۱/۶۳۷۲	۱/۶۱۸۷	۱/۶۶۵۳	۱/۷۱۳۶	۱/۷۱۰۴	۱/۶۴۶۷	۱/۶۲۸۵
۷ گروه ۷	۱/۱۸۹۷	۱/۱۶۰۵	۱/۲۲۵۳	۱/۱۸۲۴	۱/۱۹۹۸	۱/۱۷۱۳	۱/۲۵۱۳
۸ گروه ۸	۱/۰۷۹۱	۱/۱۰۳۱	۱/۱۱۲۵	۱/۱۳۱۱	۱/۱۰۰۱	۱/۱۰۲۸	۱/۰۹۲۳

نمودار (۲): سهم هر یک از گروه‌ها در ضریب جینی در سال‌های ۱۳۷۶-۱۳۸۲

در جدول شماره (۱) سهم هر یک از گروه‌های هشتگانه از هزینه کل محاسبه و

در نمودار شماره (۱)

ترسیم شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود بیشترین سهم مربوط به گروه اول (مواد خوراکی و دخانی) و گروه سوم (مسکن) و گروه ششم (حمل و نقل و ارتباطات) می‌باشد. در سال ۱۳۷۶ جمع هزینه خوارک، پوشاش و مسکن ۶۶ درصد از هزینه کل خانوار را شامل شده است. این درصد در سال‌های ۱۳۷۷ الی ۱۳۸۲ به ترتیب ۶۷ درصد، ۶۵ درصد، ۶۳ درصد، ۶۰ درصد و ۶۱ درصد بوده است.

در جدول شماره (۲) ضریب جینی هر یک از گروه‌ها بررسی شده است.

همان‌طور که ملاحظه می‌شود در طول دوره مورد بررسی، کمترین میزان نابرابری (علی‌رغم افزایش در طی سال‌های اخیر) مربوط به گروه سوم و بیشترین مقدار آن مربوط به گروه ششم و پنجم می‌باشد.

در جدول شماره (۳) سهم هر یک از گروهها در نابرابری کلی محاسبه و در نمودار (۲) ترسیم شده است که بالاترین سهم در نابرابری مربوط به گروه اول (مواد خوراکی و دخانی)، گروه سوم (مسکن) و گروه ششم (حمل و نقل و ارتباطات) می‌باشد. همان‌گونه که مشهود است این تأثیر در سال‌های اخیر در گروه اول کاهش و در گروههای سوم و ششم افزایش داشته است. شایان ذکر است سهم هر یک از گروهها از هزینه کل (S_i) و ضریب جینی هر گروه G_i (صرف‌نظر از ضریب همبستگی جینی) و تغییرات آنها می‌تواند در این روند مؤثر باشند.

در جدول شماره (۴) کشش درآمدی ضریب جینی ارائه شده است. گروه اول و سوم دارای GIE کمتر از واحد و سایر گروهها دارای GIE بیشتر از واحد می‌باشند. کمترین GIE (علیرغم افزایش آن طی سال‌های اخیر) مربوط به گروه سوم و بیشترین آن مربوط به گروه ششم می‌باشد.

جمع‌بندی و پیشنهادها

ارزیابی توزیع درآمد و تجزیه نابرابری موضوعی است که در این پژوهش به‌طور خلاصه به آن پرداخته شده است. در این مقاله در ابتدا به معرفی مختصر ضریب جینی و برخی از خواص و ویژگیهای آن اشاره شده است. مباحثی که تشریح هر یک نیاز به بررسی عمیق و گستردگری دارد. در ادامه به تجزیه ضریب جینی براساس اجزای تشکیل‌دهنده آن اشاره شده و از این روش تجزیه برای محاسبه کشش درآمدی ضریب جینی و تأثیر تغییر و سهم هر یک از اجزا در ضریب جینی، استفاده گردیده است.

براساس یافته‌های این پژوهش ضریب جینی در سال‌های ۱۳۷۶ الی ۱۳۸۲ به ترتیب $10/4245$ ، $0/4064$ ، $0/4104$ ، $0/4086$ ، $0/4292$ و $10/4148$ بوده^۱

۱- به دلیل استفاده نکردن از اطلاعات گروه‌بندی شده، این نتایج تفاوت اندکی با محاسبه انجام شده توسط اداره تحقیقات و مطالعات آماری دارد.

است. بیشترین سهم در نابرابری و در هزینه کل مربوط به گروههای اول، سوم و ششم است. این روند طی سال‌های اخیر برای گروه‌ها اول کاهش داشته است. در حالی که این تغییرات برای گروههای سوم، پنجم و ششم از روند صعودی برخوردار بوده است. کشش درآمدی ضریب جینی گروه اول و سوم کمتر از واحد و برای سایر گروه‌ها بیشتر از واحد می‌باشد. این شاخص برای گروه ششم طی سال‌های مورد بررسی حداکثر می‌باشد.

براساس نتایج به دست آمده در این بررسی افزایش هزینه‌ها و تغییرات در گروههای ششم و سوم عمدۀ دلیل افزایش ضریب جینی طی سال‌های اخیر بوده است. برای کاهش و کنترل نابرابری در توزیع درآمد پرداخت یارانه‌های هدفمند و بر روی اقلام ضروری خانوارها و کمک به اقشار محروم، اخذ مالیات از گروههای پر درآمد و اقلام درآمدی خاص، کنترل سطح قیمت‌ها بویژه بر کالاهای مورد نیاز خانوارها و توجه به تأمین اجتماعی و بیمه‌های درمانی و اجتماعی و پرداخت یارانه به آنها (چرا که دارای GIE کمتر از واحد هستند) می‌تواند به بهبود توزیع هزینه‌ها و کمک به کاهش نابرابری در توزیع درآمدها و ارتقای سطح رفاه جامعه منتهی شود و می‌بایستی توجه نمود که صرف پرداخت یارانه لزوماً به کاهش نابرابری و ارتقای سطح رفاه منجر نخواهد شد.

فهرست منابع و مآخذ

- 1-Leibbrandt, M.V. "The contribution of Income Components to Income Inequality in South Africa: A Decomposable Gini analysis", Lsms working paper, No-125.
- 2-Essama-Nssah, B.2002, "Assessing the Distribution Impact of Public Policy", World bank, Washington D.C.
- 3-Madden, David. "Sources of Income Inequality in Ireland", University College Dublin.
- 4-Wodon, Q, Yitzhaki, S, "Inequality and Social welfare", Chapter 2.
- 5- جلالی محسن: "۱۳۸۳" ارزیابی توزیع درآمد در ایران" هفتمین کنفرانس آمار ایران .۳۴۱ - ۳۵۶
- 6- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، آمار بودجه خانوار سال‌های ۱۳۷۶-۱۳۸۲، اداره آمار اقتصادی.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پرتوال جامع علوم انسانی